

РЕШЕНИЕ

№ 3145

гр. София, 10.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 13.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **1388** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на М. Е. Я. срещу Заповед №289/30.01.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка, издадена от мл. автоконтрольор 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл.171, т.2а, б.„б“ ЗДвП е наложено на М. Е. Я. в качеството му на собственик, прекратяване регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС], за срок от 6 месеца.

Релевира се, че в оспорваната заповед не е посочено конкретното основание по чл.171, т.2а, б.„б“ от ЗДвП, както и че е издадена в нарушение на административно-производствените правила и материалния закон. Изтъква се, че М. Я. не е собственик на лек автомобил с рег. № СВ 8795, като в АУАН №582903, въз основа на който е издаден оспорвания акт е било посочено, че управлявал лек автомобил „Субару Л.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Колективът Фондация с булстат номер[ЕИК]. Моли съда да отмени обжалваната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, чрез процесуален представител, поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Претендира разности, съгласно списък.

Ответникът мл. автоконтрольор 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призован, не се явява, не се представлява.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 30.01.2022 г. от служители на ОПП-СДВР е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № GA582903/30.01.2022 г., срещу М. Е. Я. от [населено място] за нарушение на чл.174, ал.3, пр.2, за това, че на същата дата, в 21:14 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]управлява лек автомобил „Субару Л.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Колективът Фондация с булстат номер[EИК], като непосредствено след кръстовището с [улица],водачът във видимо неадекватно състояние категорично отказва да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство D. T. 5000, с номер ARLN-0103. Водачът е уведомен за започване на ЗППАМ. На водача е издаден талон за медицинско изследване с номер 077736 от 30.01.2022 за ВМА.

С обжалваната в настоящото производство Заповед №289/30.01.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.“б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от мл. автоконтрольор 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, на основание чл.171, т.2а, б.“б“ ЗДВП е наложено на М. Е. Я. в качеството му на собственик, прекратяване регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от 6 месеца. В заповедта е посочено, че е съставен АУАН № GA582903/30.01.2022 г., срещу М. Е. Я., както и че водачът в качеството му на собственик е управлявал МПС „Субару Л.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], като е подчертан текста, че отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство. Заповедта е връчена на Я. срещу подпис на 30.01.2022 г.

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от административния орган, съобразно преследваната от закона цел. Оспорената заповед следва да съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактическите и правни основания, послужили за издаването ѝ, и да отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и

редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ- чл. 23 от ЗАНН. ПАМ няма санкционен характер, за това се касае за административно производство с различна природа от административнонаказателното производство по издаване на АУАН и НП.

В случая, предвид приетите по делото доказателства, съдът приема, че процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Съгласно чл. 171, т. 2 а, б. "б" от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителна административна мярка "прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство" на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози— за срок от шест месеца до една година. Т.е., адресат на въпросната заповед следва да е посоченият в документите за регистрация на МПС собственик.

От събраните по делото доказателства се установява, че процесното МПС с временно прекратена регистрация не е собственост на жалбоподателя, а на юридическо лице-Фондация „Колективът“. По тази причина, жалбоподателят не може да бъде адресат на тази заповед. Неправилното определяне на адресата на акта е винаги съществено нарушение на административно-производствените правила, което нарушение, на основание чл. 146, т.3 от АПК, е самостоятелно основание за отмяната на обжалваната заповед.

Заповед е постановена и в противоречие с материалната разпоредба на чл. 171, т.2а, б. б от ЗДвП, тъй като в същата е посочено изрично, че ПАМ е наложена на Я. в качеството му на собственик, какъвто всъщност се установи, че той не е. В АУАН, въз основа на който е издадена заповедта, е описано, че автомобилът е собственост на Колективът фондация. Това представлява основание за отмяната на заповедта, съгласно чл. 146, т. 4 от АПК.

С оглед изложеното, оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора жалбоподателят има право на разноски в производството. Направено е своевременно искане, за заплащане на направени по делото разноски, а именно- 10 лв. за държавна такса и 400 лв. за адвокатско възнаграждение /под минимума, предвиден в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.04 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения/, поради което следва ответникът да бъде осъден да ги заплати.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 73-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. Е. Я. Заповед №289/30.01.2022г. за прилагане на

принудителна административна мярка, издадена от мл. автоконтрольор 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл.171, т.2а, б.“б“ ЗДвП е наложено на М. Е. Я. в качеството му на собственик, прекратяване на регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА СДВР, да заплати на М. Е. Я., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноси в размер на 410 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП /редакция ДВ бр.77 от 2018г. в сила от 01.01.2019г./.

СЪДИЯ: